

[Alfred Jensen.]

fond. Man spørger uvilkårligt sig selv: Hvorfor skal denne overførelse finde sted? Der er vel op imod 190 mill. kr. i denne fond; den er altså i stand til at bære det provenutab, der her kommer, selvom det skulle dreje sig om fulde 50 mill. kr. Det er jo ikke så mange år siden — det var vel i 1945 —, at der kun var ca. 100 mill. kr. i fonden. Jeg finder det urimeligt at foretage en sådan overførelse; det kan kun tjene til at give det udseende af, at der er mindre muligheder for skattelettelse, end der i virkeligheden er.

Funck Jensen: Fra retsforbundets side tilslutter vi os dette lovforslag, fordi det indeholder så væsentlige skattenedsættelser — 50 mill. kr. ialt —, men jeg vil gerne gøre to bemærkninger. For det første, at vor tilslutning til lovforslaget ikke betyder en almindelig tilslutning til den fælleskommunale skatteudskrivning. For det andet, at vi mener, der i virkeligheden ikke var nogen nødvendighed for overførelsen af de 50 mill. kr. til den fælleskommunale fond fra staten, fordi denne fond er af en betydelig størrelse, og fordi vi egentlig mener, at den er altfor stor efter de forudsætninger, som foreligger i den lov, i henhold til hvilken fonden er oprettet. Vi mener kun, det var meningen, at der i denne fond skulle samles tilstrækkeligt til driftskapital, men ikke at der skulle foregå en sådan opsamling, som der nu gennem en årrække har fundet sted. Nu kan der naturligvis ikke ændres noget ved dette lige i øjeblikket, men jeg vil gerne påtale det og håber, at vi snarest må vende tilbage til spørgsmålet om at gennemføre yderligere skattelempeiser ved at nedbringe denne fonds størrelse.

Indenrigsministeren (Smørum): Jeg takker samtlige ordførere for tilslutningen til lovforslagets gennemførelse. Jeg finder det rimeligt, at statskassen holder udligningsfonden skadesløs for det indtægtsstab, der er opstået. Jeg tror ikke, vi på dette tidspunkt skal komme ind på den formue, der er i udligningsfonden, men skal kun sige, at jeg finder det rimeligt, at statskassen holder udligningsfonden skadesløs for det indtægtsstab, den lider ved den ændrede skala, og det standpunkt har jo vundet tilslutning fra partierne her i salen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om børnetilskud.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 5197; fremsættelsen findes i tidenden sp. 3128).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Poul Hansen (Kalundborg): Det gælder for dette lovforslag som for det foregående, at det er en konsekvens af de aftaler, der er truffet vedrørende skatter m. m., så jeg skal derfor også anbefale det til hurtig og velvillig behandling.

N. Chr. Christensen: Det fremgår af den højtærede finansministers fremsættelsestale, at der er adskillige vanskeligheder med hensyn til administrative og tekniske forhold, når denne lov skal administreres, og der udtaltes i talen det håb, at det skal lykkes at løse dem på tilfredsstillende måde. Jeg nærer det samme håb. Jeg skal ikke forlænge debatten, men på mit partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Poul Møller: Nærværende lovforslag er et af resultaterne af det storpolitiske forlig, vi har drøftet i dag, og mit partis accept af forslaget foreligger jo derfor allerede af den grund på forhånd. Trods dette vil jeg gerne benytte lejligheden til at gøre nogle enkelte bemærkninger om den politik og de synspunkter, som ligger til grund for forslaget.

Når jeg vil gøre det, er det fordi dette initiativ, dette lovforslag, i første række er resultat af konservative tanker og konservative forslag fremsat her i det høje ting.

Det konservative folkeparti fremsatte første gang tanken om at afløse de dagældende pristilskudsordninger med børnetilskud og skattelempeiser i april 1948 ved partiets ordfører hr. Tesdorpf. Senere har partiet gentagne gange rejst tanken ved behandlingen af tilskudsordningerne.

De tidligere tilskudsordninger til nedbringelse af priserne var kunstige og unaturlige, da de førte til, at alle gav tilskud til alle, og at varens pris ikke stod i naturligt forhold til de omkostninger, der var forbundet med at producere den. Disse tilskudsordninger forekom derfor mit parti at være en hindring for at opnå normale forhold i vort økonomiske liv, også fordi de bandt samfundet til at opretholde rationeringer af statsfinansielle grunde, selvom vareknapheden var et overstået stadium indenfor de pågældende vareområder.